

РЕШЕНИЕ

№ 2221

гр. Пловдив, 09.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Иван Г. Калибацев

при участието на секретаря Ангелина Бл. Фиркова
като разгледа докладваното от Иван Г. Калибацев Административно
наказателно дело № 20215330206348 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 594654-F600495 от 19.08.2021
г. на Зам. Директор на ТД на НАП Пловдив, с което на „ОМНИКАР АУТО“
ООД, ЕИК 115013855, със седалище и адрес на управление с.Труд, ул.
„Карловско шосе“ № 42, представлявано от З.А.А. с ЕГН ***** и
В.Х.М. с ЕГН *****, на основание чл. 182, ал.1 от Закона за данък
върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер
на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 78, ал.2 вр. чл.78, ал.3 от ЗДДС.

По съображения изложени в жалбата си „ОМНИКАР АУТО“ ООД моли
Съда да отмени процесното наказателно постановление като
незаконосъобразно. Редовно призован, не изпраща представител. Претендира
разноски по делото за адвокатски хонорар.

Въззиваемата страна чрез процесуалния си представител – юрк. К. оспорва
жалбата и моли съда да потвърди наказателното постановление. Навежда
доводи за безспорно установено нарушение, извършено от жалбоподателя и
за липса на процесуални нарушения. Претендира юрисконсултско
възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с

направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в предвидения от закона седмодневен срок, предвид което е допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Във връзка с извършена проверка от органи на ТД на НАП - Пловдив по отношение на „ОМНИКАР АУТО“ ООД било установено, че същото, като регистрирано по ЗДДС лице и в качеството си на получател по доставка на стока - лек автомобил, марка „Рено“ модел „Канго“, шаси № **** при условията на финансов лизинг по чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, „ОМНИКАР АУТО“ ООД не е извършило корекция на ползван данъчен кредит в размер на 873.61лв. по фактура № 0002530459/11.09.2020г. издадена от „ОББ Интерлийз“ ЕАД, ЕИК 831257890, като не е сторило това в законоустановения срок - от 01.10.2020г, до 14.10.2020 вкл., за данъчен период м. 09.2020г., което е довело до определяне на декларирания от лицето резултат по ЗДДС за м.09.2020г. в по-малък размер със сумата от 873,61лв.

Съгласно договор за финансов лизинг № 0021142/N/04.09.2020г., сключен между „ОББ Интерлийз“ ЕАД, в качеството на лизингодател и „ОМНИКАР АУТО“ ООД в качеството на лизингополучател, лизингодателят предоставил за временно и възмездно ползване при условията на финансов лизинг с възможност за закупуване следните лизингови вещи, сред които: лек автомобил, марка „Рено“ модел „Канго“, шаси № ****. Автомобилът бил предаден на лизингополучателя на 04.09.2020г., видно от Удостоверение за приемане, Приложение - 2, от същата дата.

За извършената доставка, „ОББ Интерлийз" ЕАД издало фактура № 0002530459/11.09.2020г. с данъчна основа 4368.05 лв. и ДДС 873.61 лв., по която ДДС бил начислен от лизинговото дружество в данъчен период м. 09.2020г. През м. 09.2020г. по фактурата било ползвано право на данъчен кредит по смисъла на чл. 72, ал. 2 от ЗДДС и от „ОМНИКАР АУТО“ ООД.

С Протокол за взаимно прихващане на дължими и изискуеми парични задължения от 11.09.2020г. към Договор за Финансов лизинг № 0021142/N/04.09.2020г., същият бил частично прекратен по отношение на гореописания лек автомобил.

Във връзка с развалянето на доставката, от страна на доставчика било издадено кредитно известие № 0002534856/18.09.2020г. с данъчна основа „минус" 4368.05 лв. и ДДС - „минус" 873.61 лв., което е трябвало да бъде отразено в резултата по ДДС на „ОМНИКАР АУТО“ ООД за данъчен период

м.09.2020г.

В данъчния период, през който е било извършено намалението на данъчната основа по доставката - м.09.2020г. „ОМНИКАР АУТО“ ООД е следвало да направи корекция на ползван данъчен кредит в размер на 873,61лв. по фактура № 0002530459/11.09.2020г., като отрази издаденото от доставчика кредитно известие № 0002534856/18.09.2020г. в дневника си за покупки и в справка-декларация, подадени в ТД на НАП - Пловдив с вх. №16004453040/13.10.2020г. за данъчен период м.09.2020г.

„ОМНИКАР АУТО“ ООД обаче е извършило следващата се корекция на ползван данъчен кредит в размер на 873,61 лв. със закъснение, като е отразило издаденото кредитно известие в дневника си за покупки и в справка-декларация с вх. №16004542674/13.01.2021 г.

Неизвършването на корекцията е довело до определяне на резултат за данъчен период м. 09.2020г. - в по-малък размер, вместо следващия се резултат - „ДДС за внасяне” с включено ДДС при коректно отразяване на кредитното известие.

Констатираното е било квалифицирано като нарушение на чл. 78, ал. 2, вр. чл. 78, ал. 3 ЗДДС и за същото бил съставен АУАН с № F600495/11.03.2021г. Последният бил връчен на упълномощено лице на дружеството, което го подписало без възражения, а писмени такива били депозирани впоследствие, но били счетени за неоснователни от административнонаказващия орган, който въз основа на така съставения акт издал обжалваното наказателно постановление.

Така изложената фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена въз основа на приложените по преписката писмени доказателства, както и от показанията на разпитания като свидетел актосъставител – свид. Б.В.В. която изцяло потвърждава описаните от нея в АУАН фактически констатации, като в допълнение сочи, че едва с представяне на документите в НАП е разбрала, че кредитното известие е било отразено от дружеството със закъснение. Съдът кредитира тези показания като логични и неопровергани от събрания по делото доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

При издаването на Наказателното постановление, както и на АУАН не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила на ЗАНН, което

да ги опорочава. АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице, съгласно разпоредбата на чл.47 от ЗАНН, съдържа изискуемите по чл.42 от ЗАНН реквизити, връчен е срещу подпис на упълномощено от търговеца лице. Респективно – издаденото въз основа на него наказателно постановление също не страда от порок, който да опорочи изразената в него диспозитивна воля на административнонаказващия орган. И в двата административни акта е дадено ясно и точно описание на нарушението, на обстоятелствата около неговото извършване, като е обяснено и как е констатирано същото, посочена е дата и място на извършване на нарушението, дадена е правна квалификация на същото, индивидуализиран е нарушителят, посочена е санкционната разпоредба, въз основа на която се ангажира административната му отговорност, вида и размера на административната санкция.

При така изложената фактическа обстановка, която се установява по несъмнен и категоричен начин и съответства на събрания доказателствен материал, Съдът счита, че правилно административният орган е квалифицирал констатираното нарушение като такова по чл. 78, ал. 2, вр. чл. 78, ал. 3 от ЗДДС. Съгласно чл. 78, ал. 1 ЗДДС ползван данъчен кредит е стойността на данъка, който регистрирано по този закон лице е приспаднало в годината на упражняване на право на данъчен кредит. Съгласно чл. 2 на същия, регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката. Съгласно ал. 3, корекцията по ал. 2 се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал. 2, с отразяването на документа по чл. 115 или на новия документ по чл. 116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупките и в справка-декларацията за съответния данъчен период.

В конкретния случай по отношение на „ОМНИКАР АУТО“ ООД е било установено, че същото, като регистрирано лице по ЗДДС и в качеството си на получател по доставка на лек автомобил, марка „Рено“ модел „Канго“, шаси № **** при условията на финансов лизинг по чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС, не е извършило корекция на ползван данъчен кредит в размер на 873.61 лв. по фактура № 0002530459/11.09.2020г. издадена от „ОББ Интерлийз“ ЕАД. Същото е следвало да бъде сторено в законоустановения срок - от 01.10.2020г. до 14.10.2020 вкл., за данъчен период м. 09.2020г.

Неизвършването на корекцията е довело до определяне на декларирания от лицето резултат по ЗДДС за м. 09. 2020 г. в по-малък размер със сумата от 873,61 лв. Тези факти се установяват от приложените по делото писмени доказателства и се потвърждават от разпита на разпитания като свидетел актосъствител – свид. В. По същество тези факти не се оспорват и от дружеството-жалбоподател, а от последното са наведени единствено съображения за наличието на формални основания за отмяна на обжалваното НП.

В тази връзка следва да се посочи, че съдът не възприема доводите за нарушено право на защита, поради некоректно описание на нарушението. Видно е, че както АУАН, така и НП съдържат детайлно описание както на договора за финансов лизинг, така и посочване на дата, място, периоди, в какво конкретно се изразява неправомерното поведение и точно посочване на нарушените правни норми. В тази връзка, за да се счете за открит нарушителят по разума на чл. 34, ал. 1, изр. II-ро, предл. I-во от ЗАНН, е необходимо до служебното знание на компетентното длъжностно лице да достигнат сведенията за всички правнозначими факти за деянието и неговия автор, а не само да съществува абстрактна възможност да бъдат издирени. Предвид горното в случая най-ранната дата на такава известност у контролния орган е била 15.12.2020г., при проверка на „ОМНИКАР АУТО” ООД с ЕИК по Булстат 115013855, с предоставени документи и писмени обяснения от ЗЛ в ТД на НАП гр. Пловдив с Придружително писмо вх. № Д1/РД-20-3291/16.12.2020г. по връчено ИПДПОЗЛ с № П-16001620195811-040-001/15.12.2020г., което се потвърждава и от разпита на самия актосъставител, броен откогато тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изр. II-ро, предл. I-во от ЗАНН не е изтекъл.

Правилно е приложена и материалната норма, тъй като чл.78, ал.3 от ЗДДС сочи, че корекцията по ал. 2 се извършва в данъчния период, през който са възникнали обстоятелствата по ал. 2, с отразяването на документа по чл. 115 или на новия документ по чл. 116, с който е извършена корекцията, в дневника за покупки и в справка-декларацията за съответния данъчен период. Следователно посочените разпоредби не уреждат случай, в който изобщо не е била извършена корекция, както твърди жалбоподателят, а регламентират точното извършване на същата, като в процесния случай задължението на дружеството е било да извърши корекция в точно

конкретния период, а не в последващ, както е станало, доколкото лично дружеството-жалбоподател признава, че в законоустановения срок не е извършило корекция поради забава от „ОББ Интерлийз“ ЕАД. Що се отнася до обстоятелството, посочено също от жалбоподателя, че е извършил корекция, макар и със закъснение, то същото категорично не може да обуслови освобождаване на нарушителя от така вмененото му нарушение, а би имало значение единствено при индивидуализацията на наказанието му.

Неоснователен е и доводът, че нарушението е "маловажен случай" по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Легалната дефиниция на понятието "маловажен случай" се съдържа в чл. 93, т. 9 НК, чиито разпоредби, съгласно чл. 11 ЗАНН, са субсидиарно приложими в производствата по налагане на административни наказания, по въпросите за отговорността. Според цитираната дефиниция "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние, с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Нормата на чл. 28, б. "а" ЗАНН регламентира, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя устно или писмено, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност" следва да се прави на база фактическите данни за всеки конкретен случай – вид на нарушението, начин на извършването му, вида и стойността на предмета му, вредоносните последици, степента на обществена опасност и т. н., при съобразяване характера и целите на административнонаказателната отговорност.

Предвид горните критерии и установените факти, настоящият съдебен състав приема, че в конкретния случай не са налице предпоставките на чл. 93,

т. 9 НК, във вр. с чл. 11 ЗАНН, за определяне на извършеното административно нарушение като маловажно. От събраните по делото доказателства не се формира извод за по-ниска обществена опасност на деянието в сравнение с други такива случаи, напротив – касае за нарушение, довело до недеклариране на сума, а именно 873.61лв. вследствие на несвоевременно извършената корекция, а отговорността на ЮЛ е обективна и безвиновна.

Липсват основания и за ревизиране на размера на наложената санкция, доколкото в случая този размер е законово фиксиран в нормата на чл. 182, ал. 1 ЗДДС. Не може да бъде приложена и нормата на чл. 182, ал. 2 ЗДДС, която регламентира по-нисък размер на имуществената санкция, при изпълнението на задължението в данъчен период, следващ периода, през който е следвало да бъде отразено издаденото КИ, тъй като в случая нарушението е било отстранено едва на 13.01.2021г.

Предвид всичко гореизложено обжалваното Наказателно постановление, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено, а жалбата, като неоснователна, да бъде оставена без уважение.

При този изход на спора и съобразно с чл.63, ал.3 и ал. 5 от ЗАНН, основателно е искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед на това, че конкретният размер на възнаграждението за юрисконсулт законът предоставя да се определи от съда, то съобразно с разпоредбата на чл.37 от Закона за правната помощ, който предвижда съобразяване на възнаграждението с вида и количеството на извършената дейност, както и на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът счете, че следва да определи възнаграждение за ползваната юрисконсултска защита в минималния размер от 80 лева.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 594654-F600495 от 19.08.2021 г. на Зам. Директор на ТД на НАП Пловдив, с което на „ОМНИКАР АУТО“ ООД, ЕИК 115013855, със седалище и адрес на управление с.Труд, ул. „Карловско шосе“ № 42, представлявано от З.А.А. с ЕГН ***** и В.Х.М. с ЕГН *****, на основание чл. 182, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 78, ал.2 вр. чл.78, ал.3 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „ОМНИКАР АУТО“ ООД, ЕИК 115013855, със седалище и адрес на управление с.Труд, ул. „Карловско шосе“ № 42, представлявано от

З.А.А. с ЕГН ***** и В.Х.М. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на ТД на НАП-Пловдив сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Административен съд гр.Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____